

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 7C/133/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213207127
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Csémyová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2213207127.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Csémyovou v právnej veci navrhovateľa: SATRO s.r.o., IČO: 31 335 161, Polianky 9, 844 37 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária STANO a partneri s.r.o., so sídlom Nám. 1. Mája 16, 811 06 Bratislava, proti odporcovi: V. V., Z.. XX.XX.XXXX, B. XXX XX K. Č.. XXX, zastúpená opatrovníkom: Erika Ruženská, zamestnankyňa Okresného súdu Dunajská Streda, o zaplatenie 206,77 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 163 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 130,07 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 08.04.2013 domáhal na tunajšom súde o zaplatenie žalovanej istiny s príslušenstvom.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie keď boli oboznámené listiny predložené navrhovateľom a to Zmluva o poskytovaní služieb TKR, všeobecné obchodné podmienky, cenník, zmluva o zábezpeke a odstúpenie od zmluvy a na základe takto vykonaného dokazovania bol ustálený nasledovný skutkový stav veci :

Navrhovateľ a odporca dňa 14.12.2005 uzavreli písomnú zmluvu o poskytovaní služieb TKR č. XXXXXXXXXX ako to vyplýva z pripojenej zmluvy (č.l. 2). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie služieb TKR, predmetom ktorej bolo zriadenie a prevádzkovanie služieb televíznych káblových rozvodov. Odporca odoberal službu televízneho pripojenia, pričom mal balík služieb - Rozšírená I..

Preskúmaním zmluvy o poskytovaní služieb TKR súd dospel k záveru, že uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrel navrhovateľ ako dodávateľ s odporcom ako spotrebiteľom, teda podlieha režimu Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Z.z.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo inej právnej forme.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

Podľa ust. § 3 odsek 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 4 ods. 2/ písm. g/ zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov, ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ust. § 52 ods. 2/ Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 53 ods. 1/ Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2/ Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3/ Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku.

Podľa ust. § 53 ods. 5/ Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Odporca vystupuje ako fyzická osoba - občan, teda ide o spotrebiteľa ako to vyplýva z ust. § 3 ods. 2/ zák. o spotrebiteľských úveroch, a tiež zákona o ochrane spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka pretože nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a navrhovateľ opak tohto postavenia odporcu nepreukázal žiadnymi dôkazmi.

Ak ide potom o vzťah dodávateľ a spotrebiteľ, ide o vzťah spotrebiteľský zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Okrem toho, že ide o vzťah spotrebiteľský, ide aj o vzťah občianskoprávny a nie obchodný. Ako taký potom podlieha nielen zákonnej úprave zák. o spotrebiteľských úveroch ale aj zákonným ustanoveniam Obč. zák. a tiež zákonnej úprave zák. o ochrane spotrebiteľa, ako to vyplýva z jeho už vyššie citovaných zákonných ustanovení.

Pokiaľ sa týka dojednaní o zmluvnej pokute v obchodných podmienkach (čl. 12.14) ide o dojednanie absolútne neplatné. Prvým dôvodom absolútnej neplatnosti je skutočnosť, že sú písané veľmi drobným, voľným okom skoro nečitateľným písmom ako aj celé obchodné podmienky. Nie sú tak dostatočne jasné, určité a zrozumiteľné. Voľným okom sú totiž skoro nečitateľné. Takže sú absolútne neplatné podľa zák. ust. § 37 Obč. zák. Je nutné uviesť, že dohodu účastníkov o zmluvnej pokute ťažko možno akceptovať ako súčasť obchodných podmienok. Podľa zák. ust. Obč. zák. zmluvná pokuta musí mať pre svoju platnosť písomnú formu. Už len z toho vyplýva, že zákonodarca zmluvnú pokutu považuje za sankciu, ktorá má byť osobitne dojednaná a v zákonom predpísanej písomnej forme. „Dojednania“ o jednostrannej zmluvnej pokute podľa § 544 Obč. zák. v zmluve uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá má podobu štandardnej formulárovej zmluvy, typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch, bez možnosti spotrebiteľa zmeniť jej obsah vzhľadom na formulárovú predtlač dodávateľa, je nepochybne zhoršením zmluvného postavenia spotrebiteľa ako dlžníka. Spotrebiteľ je nepochybne v danom prípade slabšou zmluvnou stranou, ktorý v snahe získať úver spravidla náležite nevyhodnotí rozsiahle zmluvné podmienky pripravené dodávateľom v časovom predstihu a navyše písané veľmi malým písmom. Zmluvná podmienka o nároku navrhovateľa na zmluvnú pokutu spôsobuje v danom prípade značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto ju súd považuje za neprijateľnú. Neprijateľná zmluvná podmienka je s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatná.

Podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p. v platnom znení ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Rozsudkom č.k. 7C/133/2013-41 zo dňa 15.05.2014 súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi 43,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 09.02.2011 až do zaplatenia. Vo zvyšku súd návrh zamietol (čo sa týka zmluvných pokút vo výške 163,- eur, ktorých sa navrhovateľ voči

odporcovi vo svojom návrhu domáhal) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ proti rozsudku č.k. 7C/133/2013-41 podal v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 1 písm. h), súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Vo svojom odvolaní ďalej uviedol, že dňa 14.12.2005 uzatvoril navrhovateľ s odporcom Zmluvu č. XXXXXXXXXX o poskytovaní služieb TKR, pričom navrhovateľ poskytol odporcovi do výpožičky zariadenia, a to digitálny prijímač X - SAT spolu s dekodovacou kartou a anténnym konvertorom. Odporca na viacero výziev nereagoval, resp. odmietol po ukončení zmluvného vzťahu tieto zariadenia dobrovoľne vydať navrhovateľovi. Navrhovateľ požadoval náhradu hodnoty zariadení a nie zmluvnú pokutu, ako to bolo uvedené v rozsudku č.k. 7C/133/2013-41. Uviedol, že odporca predmetné zariadenia nevrátil, preto navrhovateľ formálne označil svoju pohľadávku ako zmluvnú pokutu, malo však ísť o náhradu hodnoty zariadenia. Aj keby navrhovateľ nesprávne požadoval úhradu zmluvnej pokuty, ako titul vrátenia zariadení, tak súd podľa zásady „iura novit curia“, teda „súd pozná právo“, mal súd skúmať nárok navrhovateľa, teda je jeho povinnosťou skúmať, či nemal navrhovateľ nárok z iného dôvodu, teda z dôvodu náhrady za poskytnuté zariadenia., Do pozornosti uviedol rozhodnutie Ústavného súdu PL. ÚS 43/95 a rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 59/00. Podľa udania navrhovateľa v tomto prípade ide o drahé zariadenia, ktoré navrhovateľ poskytne po vrátení do výpožičky ďalej, pričom pri ich nevrátení dochádza ku škode jednak z toho, že sa navrhovateľovi nevráti hodnota zariadenia, ďalej ušlý zisk za poskytovanú službu, ktorú by poskytol ďalej inému účastníkovi, ale nemohol a napokon ďalšia strata, keď navrhovateľ musí ďalšiemu užívateľovi takéto zariadenie kúpiť od dodávateľa nanovo odhliadnuc od skutočnosti, že odporca môže nerušene užívať a sledovať niektoré televízne programy na nevrátených zariadeniach navrhovateľa aj naďalej. Z uvedeného potom vyplýva, že navrhovateľ ako poskytovateľ elektronických služieb je oprávnený v určitých prípadoch si nárokovať voči účastníkovi (odporcovi) sankciu. Súd preto podľa udania navrhovateľa môže posudzovať len jej primeranú výšku.

Odvolací súd uznesením č.k. 25Co/455/2014-58 zo dňa 09.02.2015 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bol návrh zamietnutý a rozhodnuté o náhrade trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd v odôvodnení uznesenia uviedol, že je potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že vzhľadom na definíciu predmetného nároku v podanej žalobe, kde sa uvádza, že: „Navrhovateľ je oprávnený účtovať si (za nevrátené zariadenie) peňažnú náhradu podľa priloženého cenníka“, bolo potom potrebné nevyhnutným tento nárok navrhovateľa posúdiť z iných hľadísk a na základe inej právnej kvalifikácie než len ako zmluvnú pokutu. Povinnosťou prvostupňového súdu bolo posúdiť uplatnený nárok nielen z hľadiska jeho právnej kvalifikácie ako zmluvnej pokuty, ale ex offo sa zaoberať i ďalšími možnými do úvahy prichádzajúcimi právnymi kvalifikáciami žalobou uplatňovaného nároku; s prihliadnutím na navrhovateľom popísaný skutkový stav, najmä z hľadiska náhrady škody v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka. Prvostupňový súd ex offo neposúdil žalobou uplatnený nárok navrhovateľa zo všetkých do úvahy prichádzajúcich hľadísk právnej kvalifikácie, rozhodol predčasne a odňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, pričom zároveň vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil na vec všetky do úvahy prichádzajúce hmotnoprávne ustanovenia (najmä § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka) a nadväzne i v súvislosti s touto inou právnou kvalifikáciou nároku i nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa ustanovenia § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Tunajší súd vychádzajúc z odvolania navrhovateľa a na základe uznesenia Krajského súdu v Trnave, č.k. 25Co/455/2014 zo dňa 09.02.2015 rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1/

O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu

(§ 251 ods. 1 O.s.p.). Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci /§ 251 ods. 2/ O.s.p./.